

E. K. JOHNSTON

**STAR
WARS**

KRÁLOVNIN STÍN

EGMONT

Star Wars

Královnin stín

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.egmont.cz
www.albatrosmedia.cz

EGMONT

E. k. Johnston
Star Wars – Královnin stín – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2024

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA

E. K. JOHNSTON

STAR
WARS™

KRÁLOVNIN
STÍN

EGMONT

*Dívám se širokým srdcem a mnoha záložními plány...
a zvlášť Emmě, která je v obojím mou průvodkyní.*

Sabé nechávala oči zavřené a snažila se necukat pokaždé, když se štěteček dotkl jejího nosu. Vrchní vrstva pudru se musela nanášet zlehka, což lechtalo, a teď nebyl vhodný čas se smát. Raběiny ruce byly pevné, když jí nanášela poslední královský make-up, a i Sabé dýchala klidně. Z vlastní zkušenosti věděla, že vdechnout pudr by vedlo ke kýchnutí, a na to teď také nebyl vhodný čas.

Kolem sebe vnímala další služebné vykonávající vlastní úkoly. Žádná nepobíhala, ani nenechávala emoce proniknout skrz profesionální fasádu, ale Sabé věděla, že všechny jsou napjaté. Saché skončila s jejími vlasy a Sabé zpevnila krk, aby jí Yané mohla nasadit těžkou pokrývku hlavy. Rabé sňala ze Sabéiných ramenou ručník, který chránil před líčidly propracované černé šaty, jež měla Sabé už na sobě. Pak Sabé otevřela oči.

Pohlédla do královniny tváře. Nebylo to samozřejmě poprvé, co tak učinila, ale tentokrát měla pocit, že v ní vidí neskutečné zoufalství. Uměřený klid královniny převlékárny nesahal moc daleko za dveře. Sabé slyšela loď přistávající na palácových nádvořích a nezaměnitelné řinčení droidích chodidel na kamenné dlažbě. Vzkypl v ní hněv. Obchodní federace mohla alespoň použít řádné přistávací oblasti. Nabooané je nebránili o nic víc než palác.

Její zrak upoutal pohyb v zrcadle a Sabé viděla, že se do hlavní komnaty vrátily Padmé a Eirtaé. Padméin obličej byl čistý, všechny stopy jejího make-upu byly pryč. Měla nasazenou kapuci roucha v plamenných barvách, aby ještě víc zakryla svou totožnost. Sabé nepotřebovala vidět její tvář, aby poznala, na co myslí.

„Tým se dostal do královské lodi,“ řekla Eirtaé. „Ale byl zajat. Kaptán Panaka na nás čeká na chodbě. Kde chcete být, až sem vniknou?“

Sabé věděla, že Padmé neodpoví. Jakmile začaly s taktikou dvojnice, bylo všechno na královně a tou byla právě teď Sabé.

„Dostaneme se do trůnního sálu?“ zeptala se Sabé. Hlas měla posazený nízko a jeho zvučné tóny – pečlivě naučená modulace – zaplnily místnost.

„Ne, má paní,“ odpověděla Eirtaé.

„Kdyby nás zajali tady v královnině převlékárně, mohli by nás podceňit a myslet si, že nejsme připravené,“ podotkla Yané. Stála velmi blízko Saché a čekala, jak Sabé rozhodne.

„Půjdeme na terasu,“ prohlásila královna Amidala. „Ať se k nám kapitán Panaka připojí s tolika strážemi, s kolika uzná za vhodné.“

Rabé vyklouzla ven, aby se o to postarala, a ostatní vyšly na terasu. Sabé položila ruce na zábradlí a zahleděla se na Theed. Ten pohled jí obvykle přinášel klid, ale ten teď nepřišel. Městskou krajinu zaplavovalo příliš mnoho lodí Obchodní federace. Slyšela mechanické zvuky invazní armády ozývající se na širokém mramorovém schodišti a – milosrdně blíž – těžký krok kapitána Panaky.

Padmé se vedle ní sehnula a uhlazovala nějaký záhyb v lemu jejích objemných černých šatů.

„Zvládneme to,“ řekla tak tiše, že ji Sabé sotva slyšela. Sabé natáhla dolů ruku a Padmé ji stiskla. „Tyhle šaty v sobě mají vetkáno dost karlinského hedvábí, aby v přestřelce ochránily tebe a kohokoli za tebou, a ty víš, že tohle je jenom začátek. Naboo vzdoruje svým vlastním způsobem. Lid je s vámi, Vaše Výsosti. Jsme připraveni.“

To byla uklidňující slova a Sabé si dokázala snadno představit, že je říká ona sama. Až na to, že by nikdy svou královnu nevystavila tak nebezpečné situaci bez ohledu na to, kolik ochrany by měla všito do svých šatů. Panaka zakašlal a dveře na terasu otevřely necitelné kovové ruce. Nastal čas, aby Sabé z Naboo, tělesná strážkyně a služebná, odvedla svou práci. A to také hodlala udělat, protože to vždy byla její volba.

Sabé se jakožto královna Naboo otočila čelem k nepřítelům a Padmé téměř zmizela v jejím stínu.

ČÁST I

KAPITOLA 1

Padmé Amidala byla naprosto nehybná. Hnědá svatozář jejích vlasů se rozprostírala okolo ní, zjemněná tu a tam bílými kvítky, které poletovaly vzduchem, než se usadily na jejích kadeřích. Pokožku měla bledou a dokonalou. Její tvář byla poklidná. Oči měla zavřené a ruce sepjaté na bříše, zatímco ležela na hladině. Naboo pokračovalo bez ní.

Dokonce i teď, na konci, ji sledovali.

Nic jiného se ani nedalo čekat. Od té doby, co vstoupila na kolbiště planetární politiky, byla stále pod drobnohledem. Zpočátku hodnotili její zájmy a ideály, později zvolení královnou. Mnozí zpochybňovali její odolnost tváří v tvář invazi, když byly životy a blaho jejího lidu drženy jako rukojmí proti ní – a aby je zachránila, stačilo se vzdát a podepsat –, a ona všem dokázala, že se mýlili. Vládla dobře. Moudřela s přibývajícimi zkušenostmi, a to rychle. Čelila zkouškám svého postavení bez váhání a beze strachu. A nyní její čas skončil.

Malé vyrušení, mírný pohyb na jinak klidné vodní hladině, byly Padmé jediným varováním, než útočnice udeřila.

Ruka se jí ovinula kolem pasu, stáhla ji do průzračné mělčiny a podržela ji tam právě tak dlouho, aby poznala, že byla poražena.

Královna Naboo se vynořila do slunečního světla a prskala vodu, zatímco její služebné – její přítelkyně – se okolo ní smály. Yané a Saché, které za okupace trpěly pro svou planetu. Eirtaé a Rabé, které pomohly zajistit, aby jejich utrpení mělo nějaký smysl. Sabé, která riskovala nejčastěji a byla i nejmilovaná. Společně – mladé a zdánlivě bezstarostné – tvořily sílu, která byla často podceňována. Bez ohledu na to, kolikrát prokázaly své schopnosti, lidé, kteří na ně hleděli, byli zaslepeni jejich mládím a oděvem a opět je přezírali. A přesně tak to také chtěly.

Jezerní kraj byl proslavený svým klidem. Tady mohla i královna zůstat bez povšimnutí, nebo být alespoň snadno přehlédnuta. Přírodní krásy Naboo se těšily ochraně a úctě už před podpisem nových dohod s Gungany a to napomohlo odlehlosti jezer v oblasti. Ruch hlavního města byl daleko a Padmé mohla mít nějaký čas pro sebe, i když krátký. Přesněji řečeno, pro sebe, své služebné, strážce, které kapitán Panaka považoval za nutné, a veškerý personál. Samota, jak se ukázalo, byla jaksi relativní.

Quarsh Panaka sledoval z pláže své svěřenkyně, jak dovádějí na slunci, a na tváři měl ten až příliš známý výraz. Trval na tom, že k vodě vezme deset svých lidí, a Padmé svolila. Nakonec. Toto něco-za-něco bývalo jeho zvykem, pokud šlo o královnu – i když poslední dobou jejich vztah trochu ochladl a stal se formálnější. Byl profesionál, a tak tam stál a zíral s vědomím, že právě ten den by jeho zásahy nebyly vítané.

„Nechala jsi mě to udělat,“ řekla Saché. Nejmladší služebná na sobě měla plavky stejného střihu jako ostatní dívky, ale tam, kde ony slunci nastavovaly holou kůži, ona odhalovala velkou sbírku propletených jizev, které jí obalovaly ruce, nohy a krk. Yané plavala vedle Saché a prsty jí prohrábala vlasy.

„Nedokázala jsem tě zastavit,“ odpověděla Padmé. Potřásla hlavou a rozhodila kolem sebe kapky vody – a posledních několik kvítků. Když stála po pás ve vodě a mluvila svým vlastním hlasem, mohl by ji leckdo považovat za normální dívku, ale dokonce i teď bylo v jejím postoji něco, co naznačovalo víc. „Ale mohla jsem vykřiknout a nabrat si plnou pusou jezerní vody.“

„A kapitán Panaka by si pokládal za čest tě zachránit,“ promluvila Sabé Amidaliným hlasem a Saché a Yané se obě reflexivně napřímily a pak Yané na oplátku poslala na starší dívku vodní vlnu. Sabé jen smetla kvítek, který jí přistál na tváři, a nevzrušeně dál ležela na vodě. „Takže ty jsi vlastně zachránila důstojnost mnoha lidí, nemluvě o pěkném páru bot.“

Sabé bezstarostně, ovšem nikoli nevědomky, promluvila dost nahlas, aby ji slyšely všechny dívky ve vodě a také několik stráží, které se moc nesnažily skrývat své pobavení.

„Kvůli vám jsem předčasně zestárl, milé dámy,“ řekl Panaka. V hlasu měl náznak vřelosti, ale ta nepřekročitelná odtažitost zůstávala. „Až přijdu domů, moje žena mě ani nepozná.“

„Tvoje žena žádný takový problém nemá,“ ozvala se Mariek Panaka, která stála tři kroky od něj. Neměla uniformu, protože si byla zaplavat s královnou. Byla zabalená do jasně oranžového sarongu, díky kterému její hnědá kůže zářila v dopoledním slunci, a z tmavých vlasů jí na záda stékala voda, zatímco se sušila.

„No,“ podotkla Padmé a brodila se ke břehu se Sabé, jako vždy krok za ní, „brzy si budeme moct odpočinout všichni.“

A bylo to venku: tlouklo to do očí přinejmenším jako veermok v místnosti. Protože konec se blížil a ani krása nabooského jezerního kraje nebo ta nejlepší společnost to nemohly zastavit. Až bude po volbách a vyhlásí nového vládce Naboo, Padmé Amidala si začne hledat nové uplatnění, povolání nebo zaměstnání, a totéž platilo pro většinu lidí v jejích službách. Někteří jako Panaka se těšili do výslužby stejně jako každý na Naboo, kdo kdy odcházel do důchodu. Padmé hádala, že Panaka dostal několik nabídek, ale období, kdy by spolu probírali tak osobní záležitosti, už pro oba pominulo. Mladší jako Eirtaé a Saché se vydají vstříc vlastní budoucnosti. Budou z nich hudebnice, lékařky, rodiče, farmářky nebo všechno z toho – nastal čas snít. Přicházela změna a přicházela rychle. Nikdo, dokonce ani Sabé, se neodvažoval ptát královnou na její plány.

Rabé se zvedla z vody a následovala královnou. Eirtaé se ještě jednou ponořila – dalo by se říct na rozloučenou – a potom se připojila k ostatním, které už se shromáždily a vycházely z vody. Nemusely. Ne,

když hned vedle stálo tolik stráží a Sabé. Ale pokud mohly, vždycky následovaly královnu, a brzy už to nebudou moct dělat.

Daleko od jezerního domu Naboo právě volilo. Kolečka demokracie byla promazána dobře a díky staletí dlouhé tradici probíhala obroční událost hladce, a to dokonce i když do ní byli zahrnuti gunganští voliči, v planetární historii teprve podruhé. Ačkoli se jen málo z nich rozhodlo volit, Padmé věděla, že její úsilí o jejich zahrnutí oceňují, protože jí to sdělil šéf „Boss“ Nass. Nahlas. Naboo nebylo tak jednotné, jak by se jí líbilo po čtyřech letech služby, ale lid byl spokojený s tím, co vykonala.

Možná až moc spokojený. Jistá frakce se pokusila změnit ústavu, aby mohla Padmé vládnout dál. K takovému pokusu došlo v dějinách Naboo jen jednou a za obrovského pozdvižení a Padmé neviděla důvod, proč by měla bojovat za něco, co sama nechtěla a ani nepokládala za správné. Věnovala Naboo čtyři roky a nyní nastal čas, aby jeho kurz volily víze a ruce někoho jiného. Taková byla idea demokratických orgánů Naboo, že změny a úřadování v krátkých obdobích jsou lepší než stagnující vláda, a Padmé ráda hrála všechny party, které její role zahrnovala.

„Ani tě to nelákalo?“ zeptala se Sabé, když k Padmé dorazil posel s návrhem dodatku a ona mu ho nepodepsaný vrátila, sotva ho přejela očima. To bylo nejbliž, co se zatím dostaly k hovorům o budoucnosti.

„Samozřejmě že mě to lákalo,“ odpověděla tehdy Padmé, znovu se usadila a Sabé jí dál rozčesávala vlasy. „Napadlo mě aspoň deset dalších věcí, které bych mohla v novém volebním období provést, když jsem si ten návrh četla. Ale takhle to v našich tradicích nechodí. Ne u nás. Sloužíme a necháváme sloužit i jiné.“

Sabé už víc neřekla.

Nyní, na pláži a zabalené v barvitých saroncích, si nazuly sandály a vydaly se za strážemi k domu. Když dospěly k travnatému kopci pod širokým kamenným schodištěm, Padmé se zastavila a očistila si chodidla. Všichni ostatní se také zastavili.

„Písek,“ řekla na vysvětlenou.

„Jsem si jistá, že to úklidoví droidi ocení, Vaše Výsosti,“ řekla Eir-taé. Tvář měla po způsobu služebných bezvýraznou, takže jen málokdo pochopil vtip.

Na této straně domu nebyly schody tak příkré. Přístav – v tomto případě pro vodní plavidla, protože tu nebyl dostatečný prostor pro přistávání vzdušných lodí – se nacházel na opačné straně sídla a schody tam byly vytesány přímo v ostrohu, na kterém dům stál. Tato cesta byla záměrně vybudována jako přístup k vodě, a proto byl výstup krásnější a pozvolnější. Padmé a Mariek šly vpředu a Panaka, služebné a stráže je následovali jako zástup káčátek.

Sabé se zastavila pod schody a upravila si sandály. Padmé viděla, jak se Sabé zlehka ušklíbila, když si všimla, že jí mezi prsty zůstal písek. Co nejlépe sandály vyklepala a pak začala téměř líným krokem stoupat po schodech. Sabé nenechávala svou mysl často toulat, pokud byla s královnou. Ale tady a teď, když hrozilo tak málo a rychle se blížila doba poklidné změny, byla Padmé ráda, že vidí Sabé uvolněnou, když s ní srovnal krok seržant Tonra. Byl o trochu vyšší než Panaka a kůži měl obvykle bledou, ačkoli následkem dvou týdnů na slunci mu na tváři dost zčervenala. Tonra seběhl ze schodů, už když se Padmé rozhodla vrátit do domu, ale nebyl po tom výkonu ani trochu zadýchaný.

„Přišlo několik zpráv pro Její Výsost,“ promluvil tiše k Sabé, ale Padmé ho přesto slyšela. „Žádná není naléhavá, ale jedna je úřední a královna ji musí otevřít osobně.“

„Děkuji, seržante,“ odpověděla Sabé věcně. „Ihned se na ně podíváme.“

Tonra přikývl, ale neodstoupil. Padmé čekala, že se Sabé naježí, jako obvykle, když měla dojem, že ji někdo chce hlídat, přestože k těm, kdo bojovali v bitvě o Naboo jako Tonra, bývala shovívavější. Sabé si svoje soukromí chránila stejně jako Padmé – třebaže každá z jiných důvodů. Možná, usoudila Padmé, si Sabé konečně dovolila užít si ten pohled.

Zatímco stoupali po schodech, vody jezera, jež se rozkládalo pod nimi, odrážely oblohu s takovou dokonalostí, že nebyť několika vlnek, bylo by snadné podlehnout dojmu, že se voda a nebe nějak převrátily. Zelené kopce stoupající od břehů se zároveň nořily do hlubin a těch několik načechraných obláček rozestých po obloze se zrcadlilo v modři dole. Vypadalo to, jako by se k sobě tiskly dvě mísy, jejichž okraje tvořily zalesněný obzor. Mezi stromy nebylo ani stopy po nějakých lidských

obydlích vyjma domu, ke kterému stoupali. Nebe nad nimi nebylo nikdy posvrtné loděmi, poletujícími nahrávacími droidy nebo čímkoli jiným, co by mohlo narušit ticho nežádoucím hlukem.

Samotný dům byl postavený ze žlutého kamene s červenými střechami a měděně zelenými kupolemi. Měl několik částí, z nichž každá plnila svůj účel od obytného po kuchyňský. Všechny propojoval sled propracovaných zahrad. Objekt s pozemkem patřil vládě a Padmé ho po většinu své kariéry využívala k odpočinku, vlastně už od doby, kdy byla ještě jako dítě v zákonodárném programu pro mladistvé. Sice jí v domě nic nepatřilo, ale nenápadně ovlivnila jeho zařízení a výzdobu, takže nebylo pochyb, že to místo hluboce miluje. Byla to její oáza, útočiště. Padmé sem vždy přicházela odpočívat, a ačkoli současná návštěva měla být teoreticky nejodpočinkovější ze všech, těm, kdo ji znali, bylo zřejmé, že nedokáže zcela uklidnit svou mysl.

Královna se sem před dvěma týdny uchýlila do tradičního ústraní na závěr kampaně a dnes konečně proběhly volby. Padmé byla vůči svému nástupci oficiálně neutrální, ačkoli samozřejmě splnila občanskou povinnost a odevzdala svůj hlas. Pro jejich hlasy si už dříve toho dne přijel droid, ale ony během svého pobytu nemluvíly o politice víc, než bylo naprosto nezbytné, a od rána vůbec. Padmé ve svém druhém volebním období neměla soupeře, ačkoli tam bylo jako vždy několik při volbě dopsaných protikandidátů. Dnes poprvé od začátku jejich studií šla politika planety mimo ní. Líbilo se jí to – a také jí to hluboce znepokojovalo způsobem, který nedovedla tak úplně popsat.

Padmé doufala, že jí pomůže únava z plavání. Doplatvat až na ostrov se nepokusila už několik měsíců, ačkoli její služebné byly vždy ochotné se k ní přidat. Doufala, že plavání ji alespoň vyčerpá natolik, že nebude moct přemýšlet. Místo toho se jí myšlenky jenom přeskupily v hlavě. Nezabralo ani to, jak ji Saché potopila pod vodu.

Důvodů k přemýšlení měla dost. Koneckonců, čím bude, když ne královnou Naboo? Do politiky vstoupila tak časně a s takovým zápallem, že jinou totožnost neměla. Vzala s sebou pět služebných a každá z nich byla také utvářena svou rolí až do té míry, že všechny po jejím zvolení přijaly jména na její počest. Čím budou, až budou smět být samy sebou? Všechny věděly, že Rabé sní o hudbě, zatímco Yané

o domě plném dětí, že Saché také touží po domově a tak dále, ale pro Padmé bylo těžší se v některé z jejich budoucností vidět. Budou mít ve svém životě pro Padmé místo, až nebude Amidala jejich královnou? A i kdyby měly, čím bude ona?

„Jestli nepřestanete snít za chůze, zakopnete,“ varovala ji Mariek stoupající po schodech po jejím boku. „To by byl pro vás pěkný konec vlády, spadnout ze schodů, protože jste tak usilovně přemýšlela o věcech, o kterých už přemýšlet nemusíte.“

„Nemůžu si pomoci,“ přiznala Padmé. Nikdy nemohla. „Ale máte pravdu. Počkám, až budu sama, než se nechám unést tak daleko.“

„Nikdy nebudete sama, má paní,“ podotkla Mariek, „a nemyslím tím všechen tenhle shon kolem.“ Neurčitě mávla rukou ke královninu doprovodu a široce se usmála. „Bude to jiné, ale i vy budete jiná a jste dost chytrá, abyste to zvládla.“

„Díky,“ řekla Padmé. „Je zvláštní chtít dvě věci, které se navzájem úplně liší. Jsem připravena přestat, ale taky mám pocit, že bych mohla udělat víc.“

„Já vím,“ řekla Mariek. „Proto jsem vás tam také při volbě dopsala.“

„Takový hlas je neplatný!“ namítla Padmé a zarazila se na místě. Všichni pod nimi se také zastavili a vzhledli, aby se podívali, proč se královna zastavila. „A neměla byste mi říkat, koho jste volila.“

Mariek se rozesmála a Quarsh k ní přistoupil a vzal ji za ruku.

„Nezlob královnou, lásco. Z osobní zkušenosti vím, že si umí najít způsob, jak ti to vrátit, a i když ji tlačí čas, mám v její schopnosti naprostou důvěru.“ Na chvílku to byl zase její kapitán. Ten, který je všechny tak dobře cvičil, než se připravenost proměnila v paranoii. Padmé strašlivě chyběl.

Mariek se rozesmála ještě víc.

„Má paní?“ Panaka podal Padmé svou druhou ruku. „Vím, že to nepotřebujete, ale jsem nejspokojenější, když vím, že máte mou podporu.“

„Ovšem, kapitáne,“ odvětila Padmé formálně. Přijala jeho ruku a znovu vykročila vzhůru. „Protože jsem na konci svého královského období, sluší se, abych ve všech věcech projevila dobrý úsudek.“

„Ten jste projevovala vždy, má paní, dokonce i když jsme se neshodli,“ řekl Panaka. Byla to téměř nabídka míru. „Proto jsem vás dopsal i já.“

Královna Naboo se ve slunečním světle zasmála a spolu se svými společníky a strážemi došla k domu. Vodní brána byla otevřená dokořán, protože tohle bylo místo klidu a rozjímání a nikdy se nemuselo bránit proti nepřátelským silám. Před nimi se rozprostíralo tiché nádvoří a sluncem vysušené zahrady, kde mohli počkat na nové zprávy, a za nimi se nacházel svět, který volil, jakou podobu ty zprávy budou mít. Královna Amidala naposledy vstoupila do domu coby vládkyně planety.

KAPITOLA 2

Holozpráva, která vyžadovala přímo královnin bezpečnostní kód, nebyla od nikoho jiného než od kancléře Palpatina, a třebaže byla krátká, oznamovala, že kancléř brzy dorazí do jezerního domu na formální návštěvu. Omluvil se, že dává vědět na poslední chvíli. Hologram vyvolal mírný neklid – hlavně proto, že polovina z nich byla dosud v plavkách –, ale Padmé vždy obklopovaly dokonalé profesionálky a jako služebné byly neuvěřitelně přizpůsobivé.

Rabé přejížděla hřebenem po královniných vlasech a zvažovala výzvu, která před ní ležela. Když balila, ona a Yané se shodly na jednoduchých róbách pro všechny včetně Padmé. Proto si s sebou nevezly žádné šaty, které by se hodily pro politické setkání na tak vysoké úrovni. Tady *nemělo* být žádné politické setkání, ne v této fázi volebního cyklu. Ale pouhá přítomnost kancléře Palpatina vyžadovala určitou úroveň formálnosti a Rabé zjistila, že nemá moc na výběr.

Někdy bylo těžké vysvětlit, co její role královniny služebné vlastně obnáší. Její úkol byl částečně ochranný – poradenský –, ale částečně také estetický. A částečně znamenal umět dát všem částem stejnou váhu. Pro někoho zvenčí, dokonce i pro někoho z Naboo, bylo snadné protočit panenky, když kolem projížděl vlak s královninými

zavazadly. Haldy šatů a složitých pokrývek hlavy se daly považovat za zbytečnost nebo výstřednost, to podle citění dané bytosti, ale každý kousek měl určitou funkci a místo. Když už nic jiného, většina látek byla napuštěna pryskyřicí, díky níž odolaly blasterové palbě. Zdobené brože mohly skrývat nahrávací zařízení nebo osobní štít. Těžší šaty udržovaly okolo královny fyzickou bariéru a měly v sobě nezbytný únikový otvor, takže Padmé mohla všechny svršky odhodit – až na funkční spodní vrstvu –, kdyby se potřebovala pohybovat rychle. Pokrývky hlavy odváděly pozornost od královniny tváře, což usnadňovalo použití dvojnice, když jí bylo zapotřebí. Rabé královnin šatník a doplňky vnímala stejně jako královskou pistoli: byly to nezbytné prvky, které se používaly s veškerým rozmyslem a chytrostí.

„Yané, pusť se prosím do Sachéiných a Eirtaéiných copů,“ začala Rabé rozdělovat úkoly. Ve dveřích se objevila mladá strážkyně s rukama sepjatýma dole na břiše a Rabé i bez ptaní poznala, že Palpatine zrovna přistál. „Obyčejné trojdílné pletence a jadeitové sponky. Zvládneš to i na sobě, až skončíš?“

„Jistě,“ řekla Yané. „No, možná budu potřebovat pomoc se sponkami vzadu.“

„Já to umím,“ nabídla se Saché. „učila jsem se to.“

„Výborně,“ řekla Rabé. „Budeme mít tmavě červené řízy se staženými kapucemi. Může je připravit ta, která si bude zaplétat copy později.“

Saché už seděla, takže Eirtaé se vydala do šatny. Všechny slyšely bzučení, když droid, který udržoval ve všem pořádek, shromažďoval žádaný oděv.

„Sabé, my si budeme muset vzít jezerní šaty,“ rozhodla Rabé. „Z těch, co jsme si přivezly, vypadají nejlíp a žádné nebezpečí nečekáme. Zkus najít kabátek, kterým bychom jí zakryly záda, a potom nám přines zelené řízy. Vezmeme si je, i když je na ně dost teplo.“

Sabé sklouzla z nohou postele, kde si česala vlasy, a zmizela za Eirtaé v šatně.

„A co já?“ zeptala se Padmé uličnický. „Nechci vám překážet.“

„Ach, ty zmlkni,“ řekla jí Rabé. „Ale pro kancléře je to typické, že se ukáže skoro bez varování, když nejsme připravené ho přijmout!“

„Přiletěl domů hlasovat ve volbách,“ podotkla Padmé, „ale nemůže zůstat na pozdější inauguraci. Možná jsme to měly očekávat, ale sotva můžeš za to, že mu neumíš číst myšlenky, když ještě ani není na planetě.“

Rabé cosi nedůstojně zabručela a dál Padmé česala vlasy. Neměla ráda, když ji něco zaskočilo, a sloužilo jí ke cti, že se to stávalo jen velmi vzácně. S efektivitou dlouhé praxe svázala Padmé vlasy do tuctu copánků, každý s vpletenými zlatými a stříbrnými stuhami. Copy potom sponami přichytila do šesti širokých smyček, jež začínaly před Padméinými ušima a vedly kolem její hlavy do týla, aby vyvolaly iluzi objemnosti, kterou obvykle dodávala pokrývka hlavy, jež jim chyběla. Rabé přidala další stuh, aby spadaly Padmé v kaskádách na záda.

„Co tohle,“ pozvedla Sabé šál slonovinové barvy, „hodí se?“

„Ano, myslím, že hodí,“ odvětila Rabé. „Můžete se o to, vy dvě, postarat, zatímco se budu věnovat sobě?“

Sabé přikývla a Padmé vstala. Měla už na sobě kombiné, ale jezerní šaty měly vzadu hluboký výstřih, a tak se svlékla do pasu, zatímco Sabé položila šaty na podlahu, aby do nich mohla vstoupit. Sabé jí zvedla šaty k ramenům, upevnila límec okolo krku a upravila jí šál a stuh. Musela si stoupnout na stoličku, aby královně nalíčila tvář, protože Padmé si nevěřila na to, aby si v plné výbavě sedla. Po deseti minutách už byla královna Amidala zcela hotová.

Padmé se dívala, jak Yané dokončuje Eirtaéiny copy. Yané se na chvíli posadila, aby Saché mohla dokončit i její účes. Potom se všechny tři oblékly do červených říz a Sabé a Rabé si přes hlavy přetáhly tmavě zelené kapuce a zahalily své tváře do jejich stínů. Opravdu na ně bylo moc horko, ale s tím se nedalo nic dělat. Přinejmenším Sabé se musela při všech vystoupeních plně zahalit, ačkoli Padmé pochybovala, že si s ní v této pozdní fázi hry bude muset ještě někdy vyměnit místo.

„Nedostaly bychom se takhle daleko, kdybychom byly neopatrné, Vaše Výsosti,“ podotkla Sabé. Podle jejího vlastního příkazu byla takto Padmé svými služebními oslovována jen ve společnosti nebo v plném make-upu. Obřadní tón dodal Sabéiným slovům dodatečnou váhu a způsobil, že navzdory své mladé tváři vypadala příliš staře. Byla to další část jejich života, pohyblivé přestrojení.

„Já vím,“ řekla Padmé. „Ale kvůli vám se pokusím to co nejvíc zkrátit.“

Zbýlé tři vykročily napřed. Budou stát na galerii, zatímco Sabé a Rabé za královnou. Zadní stěna přijímacího sálu měla téměř stejně tmavě zelenou barvu jako jejich řízy. Kdyby kancléř žádal soukromou audienci, jejich přítomnosti si ani nevšimne. Zvlášť, když trojice služebných viditelně opustí místnost. Ozvalo se zaklepaní na dveře a po královnině svolení vstoupil Panaka.

„Kanceléř Palpatine už tam přešlapuje skoro dvacet minut, Vaše Výsosti,“ hlásil. „Jsem s ním Mariek a Tonra. Vypadá čím dál nervózněji, ale chápe, že musí počkat.“

„Děkuji, kapitáne.“ Královna Amidala promluvila podivně bezbarvým hlasem. Byl to hlas, který Padmé a Sabé vyvinuly společně, aby jim mohla kterákoli z nich bezchybně mluvit, i když ostatní ho také více či méně ovládaly. „Doprovodte nás prosím do přijímací místnosti a my kancléře uklidíme.“

Panaka nechal Amidalu vyjít z místnosti napřed, ale potom se zařadil vedle ní, když procházeli širokými mramorovými chodbami. Dva strážníci kráčeli před nimi a dva další za nimi. Jejich boty klapaly v ostrém staccatu, které kontrastovalo s tichostí, s níž se pohybovaly Sabé a Rabé. Šli mírnou oklikou, aby nemuseli vyjít ven – Rabé odvedla jako vždy skvělou práci, ale nebylo jisté, co se stuhami udělá cokoli silnějšího než mírný vánek –, a než dorazili do přijímací místnosti, zbytek domácnosti už byl nastoupen. Amidala zaujala místo na trůně s Panakou po pravé straně. Její zeleně oděné služebné ustoupily do pozadí vyvýšené plošiny s kapucemi staženými hluboko do tváří a splynuly s výmalbou stěny.

„Vaše Výsosti,“ zjedнала si Mariek pozornost zvukným hlasem, „je mi ctí uvést kancléře Palpatina.“

V Theedu by to byla mnohem větší ceremonie. Kanceléřovo uvedení by doprovázela hudba – snad něco z jeho domovské provincie nebo cokoli, co teď bylo v módě – a bylo by přítomno mnohem více lidí. Amidalu nedostatek pompy a obřadnosti netrápil a Palpatina zjevně také ne. Lehkým krokem vstoupil do sálu se seržantem Tonrou za zády a došel k vyvýšené plošině, na které čekala královna.

„Vaše Výsosti,“ oslovil ji a uklonil se v pase, „velice vám děkuji, že jste se uvolila mě přijmout. Víím, že to je v tuto dobu neobvyklá žádost, ale nemohu na Naboo zůstat dost dlouho na vhodnější návštěvu.“

„Jsme poctěni vaší přítomností, kancléři, jako vždy,“ řekla Amidala. „Vaše postavení v Galaktickém senátu znamená pro Naboo velkou prestiž a my to s potěšením dáváme najevo, jak jen můžeme.“

Palpatine se zářivě usmál. Padmé cítila, jak se Panaka vedle ní uvolnil. Kancléřova dobrá nálada jistě znamenala, že se nedělo nic strašného a že ji opravdu jen chtěl navštívit, než se zase vrátí na Coruscant.

„Směl bych Vaši Výsost požádat o soukromou audienci?“ zeptal se Palpatine podle očekávání. „Neobtěžoval bych našeho dobrého kapitána žádostí o procházku úchvatnými zahradami, ale snad bychom si mohli pohovořit tady?“

Padmé se významně natáhla k Panakovi, který se zase na oplátku naklonil k ní.

„Zatím to jde přesně, jak jsme doufali,“ řekl s jednou rukou v rukavici před ústy. Ve skutečnosti se nemuseli radit, ale oba byli tak zběhlí v *předstírání*, že se radí, že nevědomky sklouzli ke starým zvykům.

„To ano,“ řekla Padmé. „Tady nám to bude vyhovovat, bez ohledu na to, jak dlouho bude mluvit.“

„Jak myslíte,“ odušil Panaka. „Nedovolím mu, aby si vás nárokoval déle než dvacet minut.“

„To bych ocenila, kapitáne,“ souhlasila Padmé.

Když se napřímila, promluvila opět jako královna Amidala.

„Přátelé, omluvíte nás? Udělím kancléři audienci.“

Shromáždění členové služebnictva se uklonili a odešli. Panaka byl poslední a zastavil se jen, aby kancléři stiskl ruku, když sestoupil z plošiny. Zanedlouho se místnost až na čtyři osoby vyprázdnila, přičemž dvě z nich byly nenápadně až téměř k neviditelnosti.

Palpatine vystoupil na plošinu, ale nedošel ke královně až na dosah ruky.

„Vím, že vám moje návštěvy působí neklid, ale jsem rád, že vás vidím,“ začal. Byl dost blízko, aby nemusel příliš zvyšovat hlas, a Padmé se vrátila ke svému normálnímu hlasu a mluvila s ním jako s přítelem.

„To je v pořádku,“ řekla. „Abych byla naprosto upřímná, nějaké rozptýlení bylo dnes jak potřebné, tak i vítané.“

„To si dovedu představit. Nu, vlastně nedovedu. Senátorské schůzky jsou o dost jiné a já už se o ten úřad ucházet nebudu. Ale mohu předstírat, že si to dovedu představit.“

„Jsem ráda, že jste mohl přiletět a odvolit,“ řekla Padmé. „Myslela jsem, že svůj hlas budete muset odevzdat na dálku.“

„Velká gesta jsou jedním z velkých potěšení toho mít moc, Vaše Výsosti,“ odvětil Palpatine, „a nikdy neškodí jít veřejnosti dobrým příkladem.“

Na okamžik zaváhal, dost dlouho na to, aby si toho povšimla, a tak mlčela a čekala, až bude pokračovat.

„Už jste přemýšlela o tom, co budete dělat dál?“ zeptal se.

Padmé byla příliš zkušená, než aby svésila ramena, ale cvičenému oku by neuniklo, že po té otázce jako by trochu povadla. Samozřejmě že o tom přemýšlela hodně, ale nikdo se jí na to ještě nezeptal takhle přímo a nyní se tomu nemohla vyhnout. Měla v úmyslu si o tom promluvit aspoň se Sabé, než to řekne komukoli jinému, jenže to už teď nepřicházelo v úvahu. Doufala, že to Sabé pochopí. Koneckonců, tohle bylo sotva poprvé, kdy byla Padmé nucena oznámit něco jako Amidala, ačkoli by to napřed ráda řekla jako Padmé.

„Mými největšími přednostmi byly vždy odhodlání a vyjednávací.“ Padmé stále mluvila vlastním hlasem, ale Amidala se držela blízko. „Vím, že když se do něčeho pustím, dokážu se naučit cokoli, ale nebude to nic blízkého mému srdci.“

„Jedinečná kultura Naboo poskytuje všechny možné metody projevu,“ podotkl Palpatine. „Ale jsou tací, jako například já, kdo vstoupili do vládních služeb a nikdy je neopustili.“

„Musím vzít v úvahu konec volebního období,“ připomněla Amidala, „a vím, že přišel čas předat královský titul dál. Nicméně mě napadlo něco, co bych mohla dělat. Prvotní plán už mám téměř hotový.“

„Mohu-li být nějak nápomocen, Vaše Výsosti,“ nabídl se Palpatine. Usmál se na ni a stočil ústa do výrazu, který by mohl být znepokojivý, kdyby ho neznala tak dobře. Pokaždé měl rozběhnuto několik plánů. „Rád vám pomohu.“

„Jako královna Naboo jsem musela své úsilí soustředit na tuto planetu a stavět její potřeby nadevše,“ začala Amidala. Litovala, že nemůže vidět Sabéinu tvář. „Ale nikdy jsem se nesmířila se situací na Tatooinu, za celé čtyři roky od doby, kdy jsem odtamtud odletěla. Otroctví je hniloba, kancléři, na všem, co Republika představuje. Vzhledem ke stavu většiny planet Vnějšího okraje nemohu zajistit oficiální politickou změnu, ale mohu využít vlastní prostředky a osvobodit tolik lidí, kolik budu moci, a najít jim nové domovy, pokud si to budou přát.“

Cítila, jak jí z prsou spadla tíha, když ta slova konečně vyslovila, a slabý šepot v srdci, když si dovolila vzpomenout na malého chlapce, kterému byla ve vesmíru zima, a jeho matku, která byla tak statečná, že ho nechala odejít tam, kam ona nemohla.

„Máte na mysli koupit je?“ otázal se Palpatine.

„To slovo se mi nelíbí, ale ano,“ přisvědčila Padmé. Nijak viditelně se nezachvěla.

„To je úctyhodný cíl, Vaše Výsosti,“ ocenil Palpatine. „i když vzhledem k jurisdikčním omezením nesmírně obtížný.“

„Mám, jak jste už řekl, zbytek života,“ připomněla mu Padmé.

„Vaše Výsosti, mohlo by vás zajímat, že jsem nedávno v Senátu podpořil návrh zákona v této konkrétní věci. Zaměří se na převoz takto nepříjemného nákladu přes prostor Republiky a já doufám, že bude mít na tento problém skutečný dopad. Není nutné, abyste se do něj zaplétala i vy.“

„Já vím, jak Senát funguje, kancléři.“ To řekla sobě navzdory Amidaliným nejchladnějším tónem. Palpatine téměř neznatelně ztuhl. „Stála jsem před ním a zoufale prosila o životy mého lidu, občanů Republiky, a senátoři neudělali nic. Možná to je jen drobná aktivita, ale je moje.“

„Ovšem, Vaše Výsosti.“ Palpatine se uklonil. Zvedl hlavu a opět zaváhal. „Je mi líto, ale přece jen vám nesu nějaké špatné zprávy.“

„Soud?“ opáčila. Mohla tu být jen jediná věc, která by ho přivedla až domů pod záminkou voleb, a to byl současný stav obvinění proti Neimoidianům, kteří před čtyřmi lety napadli její planetu a pokusili se ji zavraždit.

„Ano, Vaše Výsosti,“ přisvědčil Palpatine. „Ani po třetím slyšení s Nutem Gunrayem se porota neshodla na rozsudku. To samozřejmě není nejlepší výsledek, ale také ne nejhorší, vzhledem k síle právního týmu Obchodní federace. Republikoví advokáti se musejí přeskupit, ale už plánují další kroky.“

Amidala na veřejnosti nesměla klít, a Padmé proto nasadila kamenný výraz. „Děkuji, kancléři Palpatine,“ pronesla bezbarvým hlasem tvrdším než skála. „Oceňujeme vaše pokračující úsilí v naší věci.“

„Kéž bych měl zrovna dnes lepší zprávy,“ řekl Palpatine. Napřimil se. „Vaše Výsosti, pro Naboo jste vykonala velké věci a jako jeden z vašich poddaných jsem smutný, že vás vidím odcházet. Přeji vám ve vašich budoucích počinech jen to nejlepší, ať už se budou ubírat jakýmikoli cestami.“

Amidala to přikývnutím přijala a současně ho propustila. Palpatine sestoupil z plošiny a odešel z místnosti. Jakmile se za ním zavřely dveře, Rabé se zjevila u Padméina lokte. Stála příliš daleko na to, aby slyšela Palpatinova slova, ale z nějakého důvodu si nikdo nikdy nevšiml, že Rabé nemusí být na doslech, aby pochopila, o čem se mluví. Odezírání ze rtů bylo nepřesné, ale když se spojilo s Rabéinou lorradiansky vycvičenou dovedností číst řeč těla, lidé se jí často sami odhalovali způsoby, o nichž neměli ani tušení.

„Něco mu dělá starosti,“ řekla. „Něco nepostupuje tak rychle, jak by chtěl.“

„To může být celá řada věcí,“ odušila Padmé. Opřela se o trůn a ucítila na krku jemný dotek stuh, které jí spadaly na šíji. „Necháme kancléře jeho plánům a budeme pokračovat v našem.“

„Vrátím se a připravím ti zahradní šaty,“ navrhla Rabé.

„Díky. Mohla bys požádat služebnictvo, aby se oběd podával na terase? Víím, že už je pozdě a ostatní už možná jedli, ale mám příšerný hlad a na jídlo v domě je moc hezky.“

„Jistě,“ řekla Rabé a odplula na svých tichých nohou.

„Myslíš, že to je hloupý nápad?“ zeptala se Padmé.

„Myslím, že je strašně nepraktický,“ odpověděla Sabé, která se objevila vedle ní a pomohla jí vstát. „Ale taková je většina tvých nápadů. Zatím sis vedla dobře.“